

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.357/2020/6.

A tanács tagjai: . Darák Péter a tanács elnöke
dr. Stefancsik Márta előadó bíró
dr. Demjén Péter bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Szabó & Szomor Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Szabó Sándor ügyvéd)

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Bordás Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Bordás Vilmos ügyvéd)

A per tárgya: helyi adóügyben hozott végzés elleni közigazgatási per

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
2020. február 14. napján kelt 16.K.28.282/2019/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.28.282/2019/12. számú ítéletét - az indokolás részbeni megváltoztatásával - hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 35.000 (azaz harmincötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2018. adóévre 2018. december 6-án kelt nyilatkozatával közszolgáltatóként helyi adó alóli mentesség iránti nyilatkozatot terjesztett elő a Város Önkormányzata Jegyzőjénél (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság).
- [2] Az elsőfokú adóhatóság - megismételt eljárásokban - a 2019. április 4-én kelt végzésével a **G.**, alatt fekvő/2. hrsz-ú építmény építményadója, a 2019. április 5-én kelt végzésével ugyanezen ingatlan telekadója vonatkozásában a felperes kérelmét elkészttség miatt visszautasította.

- [3] A fellebbezés alapján eljár alperes az elsőfokú adóhatóság végzéseit az építményadót illetően a 2019. június 6-án meghozott PE/040/00860-8/2019. számú végzésével, a telekadót illetően a 2019. július 8-án meghozott PE/40/00860-10/2019. számú végzésével helybenhagyta.
- [4] Végzése indokolása szerint a felperes az adómentességi nyilatkozatot a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 3. § (3) bekezdése értelmében az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig tehetett volna, az igazolási kérelem nélkül előterjesztett beadványa elkésett, amelyet az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 48. § d) pontja alapján vissza kellett utasítani.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes mindkét végleges döntés ellen előterjesztett keresetében az alperesi végzések az elsőfokú adóhatóság végzéseire is kiterjedő megsemmisítését, az elsőfokú adóhatóság érdemi határozat meghozatalára kötelezését kérte.
- [6] Álláspontja szerint az alperes végzése sértik a Htv. 3. § (2) - (3) bekezdésében, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 6. §-ában, 46-49. §-aiban, 141. § (5) és (8) bekezdésében, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 9. §-ában, 29. §-ában, 48. §-ában, 53. §-ában foglalt rendelkezéseket.
- [7] Nem vitatta, hogy az adómentesség érvényesítésére a Htv. 3. § (3) bekezdésében foglalt határidőt önhibájából elmulasztotta. Az adóhatósági végzéseket azonban jogszabálysértőnek tekintette. Jogi érvelése szerint a Htv. 1/A. § (4) bekezdése értelmében a települési adóval kapcsolatos eljárási kérdésekben az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni, amely tárgyi hatálya az önkormányzati adózásra is kiterjed [Art. 6. § (2) bekezdés a) - c) pontja], amennyiben a Htv. nem tartalmaz speciális eljárási rendelkezést.
- [8] A telek- és építményadó fizetési kötelezettségének - mivel a Htv. ennek módját külön nem szabályozza - az Art. szabályai szerint önkormányzati adóhatóság kivétele alapján kell eleget tennie [Art. 46. § (1) bekezdés, 47. § (1) bekezdés, 49. § (1) bekezdés]. A kivétel alapjául a bevallásnak minősülő bejelentése szolgál [Art. 48. § (1) bekezdés], amelyet az adómegállapításhoz való jog elévüléseiig módosíthat, kivéve, ha az adóhatóság az adót ellenőrzés során feltárt tényállás alapján állapította meg [Art. 141. § (8) bekezdés]. Ennek következtében jogában állt - a Htv. 3. § (3) bekezdésében foglalt határidő elmulasztása ellenére - a korábbi adóbevallást helyettesítő nyilatkozatát módosítani, és az adókötelezettségéről, illetve - mentességéről - az önkormányzati adóhatóságnak határozati döntést kellett volna hoznia.
- [9] Az önkormányzati adóhatóság jogszabálysértően alkalmazta az Air. 48. §-át, mert az Air. tárgyi hatálya [Air. 9. §] az adóigazgatási eljárásra, és nem az adókkal kapcsolatos eljárásra [Art. 6. § (2) bekezdés a) - c) pontja] terjed ki.
- [10] Az adóigazgatási eljárás kérelemre vagy hivatalból indul [Air. 29. §]. A Htv. 3. § (3) bekezdése kimondja, hogy az adómentességi nyilatkozat adóbevallásnak minősül, annak benyújtása az Art. 9. § c) pontjában konkretizált adókötelezettség teljesítése. A bevallás, illetve az azt helyettesítő bejelentés, és annak módosítása nem minősül az Air. 44. § (1) bekezdése szerinti kérelemnek, így arra nem alkalmazható a kérelem visszautasítását szabályozó Air. 48 §-a.

- [11] A módosított bejelentése (bevallása) alapján az önkormányzati hatóságnak az Art. 141. § (5) bekezdése szerint határozatokat kellett volna hoznia a fizetendő adóról, illetve az adómentességről, amely kötelezettségének nem tett eleget.
- [12] Hivatkozott a Kúria KGD1997.239 és Kfv.I.35.021/2009/8. számú eseti döntéseiben foglaltakra.
- [13] Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt indokok alapján.

Az elsőfokú ítélet

- [14] Az elsőfokú bíróság a pereket egyesítette és jogerős ítéletével az alperes végzéseit az elsőfokú adóhatóság végzéseire kiterjedő hatállyal megsemmisítette, az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte.
- [15] Indokolása szerint a Htv. 43. § (1) bekezdése háttérjogszabályként az Art. rendelkezéseit hívja fel, amely 6. § (2) bekezdése jelen eljárást az adózás rendjére vonatkozó jogszabály hatálya alá vonja. Amennyiben tehát a Htv. nem tartalmaz speciális rendelkezést, akkor az Art. szabályai alkalmazandók.
- [16] A Htv. 3. § (3) bekezdése az adómentességi kérelmet bevallásnak minősíti, így arra az Art. szabályai az irányadók, és az nem minősíthető az Air. 44. §-a szerinti kérelemnek. A telek- és az építményadó kivetéses adók, melyet az elsőfokú adóhatóságnak kell kivetnie.
- [17] Az alperes helytállóan mutatott rá arra, hogy a helyi adóról szóló törvény egy speciális jogszabály, de nem vette figyelembe, hogy a mögöttes jogszabály az Art., melyet mindazon esetekben alkalmazni kell, amikor a Htv. speciális szabályt nem tartalmaz. Az Art. nem írja felül Htv.-t, hanem kiegészíti azt.
- [18] Álláspontja szerint a felperesnek a Htv. 3. § (3) bekezdésében rögzített határidőben kellett volna megtennie nyilatkozatát, ennek hiányában az Art. mulasztásra vonatkozó szabályai az irányadók, tekintettel arra, hogy a Htv. nem rendelkezik erről. Helyi kivetéses adózás esetében az Art. 2. melléklet II/A/4. pontjának 2. fordulata értelmében nem kell újabb adóbejelentést benyújtani mindaddig, ameddig az adóalany körülményeiben az adó tárgyában nem következik be adókötelezettséget érintő változás, míg az Art. 141. § (8) bekezdése értelmében az adózó a bejelentését az adómegállapításhoz való jog elévülési idején belül módosíthatja.
- [19] Kitért arra, hogy az alperes tévesen hivatkozott az igazolási kérelemre vonatkozó szabályokra, mivel ilyet a felperes nem terjesztett elő. Álláspontja szerint az alperes mulasztási bírság kiszabhatósága körében kifejtett véleménye is téves, mert annak ellenére, hogy a felperesnek kell az adókedvezményt bejelentenie, késedelmes bejelentés esetén szankcionálható.
- [20] A Legfelsőbb Bíróság határozataiban foglalt jogértelmezést az ügy szempontjából irrelevánsnak minősítette.
- [21] Az új eljárásra szóló iránymutatása szerint az elsőfokú adóhatóságnak figyelemmel kell lennie arra, hogy a bevallás (nyilatkozat) az ellenőrzés megkezdéséig pótolható, a határidő elmulasztása nem vezethet a nyilatkozat visszautasításához. A nyilatkozatot érdemben vizsgálnia kell, és *„amennyiben a mentességben rögzített feltételeknek megfelel, akkor az adókivetés és az adóbevallás teljesítése körében ennek figyelembevételével kell eljárnia”*.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [22] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [23] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (2) bekezdését, a Htv. 3. § (2) - (3) bekezdését, az Art. 9. § c) pontját, 46. § (1) bekezdés a) pontját, 47. § (1) bekezdését, (2) bekezdés a) pontját, 141. § (2) - (5) bekezdését, 220. § (1) - (2) bekezdését, valamint az Air. 44. § (1) bekezdését, 48. § d) pontját és 53. § (3) bekezdés a) - b) pontjait.
- [24] Hivatkozása szerint a Htv. 3. § (3) bekezdése az adómentesség iránti nyilatkozat határidejét - 2017. január 1-től hatályos módosítását követően - az adóév ötödik hónap utolsó napjában kogens módon, a *lex specialis derogat legi generali*-jogelv alapján az Art. szabályaihoz, különösen a 49. § (6) bekezdéséhez képest sajátosan szabályozza. A nyilatkozatot adóévenként kell megtenni, és - az önellenőrzés általános szabályaival szemben, amely benyújtására akár több évre visszamenőleg is lehetőség van - a törvényi határidő elmulasztása esetén legfeljebb igazolási kérelem előterjesztésének van helye. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes jogértelmezése a törvényi határidőt negligálja.
- [25] Hangsúlyozta, hogy az adómentesség iránti nyilatkozat megfelel a kérelem Air. 44. § (1) bekezdésében meghatározott fogalmának: az adózó hatósági eljárás lefolytatását, adómentesség biztosításáról szóló döntés meghozatalát kérte az adómentesség, mint jogosultság érvényesítése érdekében. A törvényi határidőt a felperes elmulasztotta, az Air. 53. §-a szerinti igazolási kérelmet nem terjesztett elő, így a kérelmét az Air. 48. § d) pontja alapján vissza kellett utasítani. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes indoklása értelmezhetetlen (első fokú ítélet 8. oldal 1-2. bekezdés), nem felel meg a Kúria (Legfelsőbb Bíróság) Kfv.I.35.021/2009/8. számú ítéletében foglalt jogértelmezésnek. Álláspontja szerint kizárólag a Htv. 3. § (3) bekezdése szerinti határidőben benyújtott nyilatkozat tekinthető bevallásnak, az azt követően előterjesztett beadvány kérelem, amely alapján főszabály szerint az önkormányzati adóhatóság meghozza az adókimutatásról szóló határozatát, vagy a tényállás tisztázatlansága esetén ellenőrzést indít [Art. 141. § (2), (4), (5), (7) bekezdések, 142. §].
- [26] Az adómentesség lehetőség az adóalanyok számára, és az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem minősül az Art. 9. § c) pontja szerinti adókötelezettségnek. Ezzel ellentétes álláspont ahhoz vezetne, hogy a Htv. 3. § (3) bekezdés szerinti határidő elmulasztása esetén az adóhatóság az Art. 221. §-a alapján mulasztási bírságot is kiszabhatna. Az elsőfokú bíróság okfejtése helyességének esetén az adóalanyok azon anomáliával szembesülnének, hogy adómentesség igénylésének hiányában velük szemben mulasztási bírság volna kiszabható. Az elsőfokú bíróság nem mérte fel megállapításának jelentőségét, adójogilag értelmezhetetlen és visszás eredményét.
- [27] Mindennek következtében a nyilatkozat kérelemnek minősül, elkészttsége folytán pedig annak visszautasítása jogszerű volt. Tévesen hivatkozott a felperes keresetlevelében, valamint az elsőfokú bíróság ítéletében arra, hogy az Air. és az Art. szerint folytatandó eljárások hermetikus módon elkülönítendőek. A tárgyi ügyben az első-, valamint a másodfokú eljárásokat is az Air. szabályai kellett lefolytatnia.
- [28] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Megismételte kereseti hivatkozásait és idézte a Kúria Kfv.35.344/2018/6. számú ítéletében

foglaltakat, mely szerint az adóhatóság a fizetendő adóról, az adófizetés módjáról és idejéről, továbbá - ha törvény előírja - az adóalapról, az adómentességről vagy adókedvezményről a bevallás (bejelentés) adatai alapján határoz. Utalt arra, hogy a Kúria Kfv.I.35.544/2013/2. számú ítélete szerint az adózók a kivetéses adók esetén is helyesbíthetik bevallásukat, amely nem minősül az Air. szerinti kérelemnek, így visszautasításának sincs helye. Hangsúlyozta, hogy az alperes jogértelmezése a törvényben biztosított adómentességtől fosztja meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [29] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.
- [30] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak, felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet közlésétől számított 30 napon belül kell előterjeszteni [Kp. 115. § (1) bekezdés, 117. § (1) bekezdés], annak kötelező tartalmi eleme a megsértett jogszabályhely pontos megjelölése [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdés b) pont]. A felülvizsgálati kérelmet megváltoztatni a felülvizsgálati határidőn túl nem lehet [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése]. A Kúria a jogerős ítéletet - a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül - csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül, [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].
- [31] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan döntött az adóhatósági végzések megsemmisítéséről és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezéséről, azonban a jogerős ítélet indokolása nem logikus, és részben jogszabálysértő, ezért annak részbeni nyilvántartása szükséges
- [32] A Kúria rögzíti, hogy az elsőfokú bíróságnak a kereset alapján abban kellett állást foglalnia, hogy az adózás rendjére és az adóigazgatásra vonatkozó törvényi szabályok értelmében az adóhatóság jogszerűen döntött-e a felperes adómentesség iránti nyilatkozata érdemi vizsgálat nélküli visszautasításáról, annak elkésztése okán.
- [33] A tárgyi ügyben az adóhatóság végzéseivel a felperes Htv. 3. § (2) - (3) bekezdése szerinti, telek- és építményadó mentesség iránti nyilatkozatát bírálta el. Ezen adónemekben a fizetési kötelezettséget az önkormányzati adóhatóság határozata állapítja meg [Art. 141. § (2), (4), (7), (8) bekezdés, 142. §].
- [34] A Kúria korábbi gyakorlatában az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 125. § (2), (4) és (5) bekezdései alapján már rögzítette, hogy a kivetéses adózás esetén az adóhatóság az adómentességet is határozatban állapítja meg [EBH2009.2107, Kfv.35.344/2018/6., Kfv.35.544/2013/6., Kfv.35.234/2018/3.]. Ezen döntések alapjául szolgáló jogszabályok ugyan már nem hatályosak, de a jelen ügyre alkalmazandó Art. 141. § (2), (4), és (5) bekezdéseinek az korábban alkalmazott rendelkezésekkel való tartalmi azonossága alapján a döntésekben kifejtetteket a Kúria jelen ügyre is irányadónak tekintette.
- [35] A Htv. 3. § (3) bekezdése értelmében az adómentességi feltételek meglétéről az adóalany - az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig - írásban köteles nyilatkozni az adóhatóságnak. A nyilatkozat adóbevallásnak minősül.

- [36] A bevallás - adattartalmától függetlenül - az adókötelezettség teljesítésének eszköze [Art. 9. § a) és c) pont], sajátos adójogi jogintézmény. Benyújtásával az adózó valóban mintegy „kérelmezi”, hogy az adóhatóság az abban szereplő tényeket elfogadva határozza meg az adófizetési kötelezettségét, azonban eljárásogi szempontból mégsem tekinthető kérelemnek. A bevallás (adatszolgáltatás, nyilatkozat) előterjesztése nem önkéntes, hanem a törvényben előírt adókötelezettség teljesítésének a formája. Ezért még abban az esetben sem minősül az Air. 44. § szerinti kérelemnek, ha tartalma alapján kizárólag az adómentesség biztosítására irányul, mert az ilyen nyilatkozat valódi tartalma szerint az adott adóévre az adatbejelentést (bevallást) helyettesíti, amelynek ugyanaz az adózási szerepe, mint bármely bevallásnak: az adózó által kötelezően megteendő saját nyilatkozata az adókötelezettségéről. A felperes szándéka a Htv. 3. § (3) bekezdés szerinti, bevallásnak minősülő nyilatkozata megtételével az volt, hogy az adóhatóság az építmény- és telekadó kötelezettségét annak figyelembe vételével vesse ki.
- [37] Tévedett tehát az önkormányzati adóhatóság, amikor a felperes nyilatkozatát - elszakadva a Htv. 3. § (3) bekezdésben rögzített bevallás-jellegétől - általános tartalmú adózói kérelemnek minősítette. Az adóbevallás, az adatbejelentés az adókötelezettség teljesítésének eszköze, amely adatai alapján az Art. 141. § (5) bekezdése szerint az adóhatóság a fizetendő adóról, az adófizetés módjáról és idejéről, továbbá - ha törvény előírja - az adóalapról, az adómentességről vagy adókedvezményről határoz. Az adóhatóságnak a nyilatkozat alapján ezért érdemi döntést kellett volna hoznia, függetlenül attól, hogy a felperes a Htv. 3. § (3) bekezdésében foglalt határidőt elmulasztotta, illetve hogy a felperest megilleti vagy sem az általa igényelt adómentesség.
- [38] A Kúria rámutat, hogy a bevallásról való érdemi döntéshozatal során is alkalmazandók az adóigazgatási eljárás általános szabályai, mert abban az adóhatóság megállapítja az adózó jogait, kötelezettségeit, ellenőrzi az adókötelezettségek teljesítését, a joggyakorlás törvényességét [Air. 9. §]. Az adókötelezettségről (mentességről) való érdemi döntést nem azért kell az adóhatóságnak meghoznia, mert az eljárásra nem terjed ki az Air. tárgyi hatálya, hanem azért, mert az adózás rendjére vonatkozó Art. 141. § (5) bekezdése ezt előírja.
- [39] Az elsőfokú bíróság tévedett abban a kérdésben is, hogy jelen jogvita keretei között eldönthető volt, hogy a felperes az Art. 141. § (8) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján jogszerűen érvényesíthette a Htv. 3. § (3) bekezdésében meghatározott határidő túl az adómentességet.
- [40] A közigazgatási perben a bíróság feladata a meghozott, keresettel támadott hatósági döntés törvényességének elbírálása. A bíróság az önkormányzati adóhatóság hatáskörét nem vonhatja el, helyette érdemi döntést nem hozhat, így ítélete kizárólag annak megállapítására és jogkövetkezményeinek levonására terjedhetett volna ki, hogy az adóhatóság törvénysértően utasította vissza elkésztett kérelemként, érdemi vizsgálat nélkül a felperes bevallásnak minősülő nyilatkozatát.
- [41] Mivel az elsőfokú bíróság hatáskörén túlterjeszkedve döntött a perbeli jogvitában, a Kúria a jogerős ítélet indokolását részben módosította: mellőzte annak az adómentesség érdemi elbírálására tartozó, az Art. 141. § (8) bekezdésre vonatkozó részét, továbbá az új közigazgatási eljárásra adott iránymutatását is csak annyiban tartotta fenn hatályában, hogy az önkormányzati adóhatóság köteles a felperes nyilatkozatáról a bevallásra vonatkozó szabályok [Art. 141 - 142. §] alapján határozatot (érdemi döntést) hozni. Ennek keretében kell állást foglalnia, hogy a Htv. 3. § (3) bekezdés szerinti nyilatkozatra az Art. 141. § (8) bekezdésben írt azon szabály alkalmazható-e, hogy az adózó helyi kivetéses adó esetében adatbejelentését - az adómegállapításhoz való jog elévülési idején belül -

módosíthatja.

- [42] Végül a Kúria rámutat, hogy az adóhatóság a keresettel támadott végzésében nem döntött igazolási kérelemről, illetve mulasztási bírság kiszabásáról. Ennek következtében sem az elsőfokú bíróságnak, sem a Kúriának nem volt törvényes lehetősége, hogy ezen jogintézményekre vonatkozó jogszabályok elvi alkalmazhatóságának feltételeiről érdemben állást foglaljon. A Kúria ezért mellőzi a jogerős ítélet Air. 53. §-ával és Art. 220. §-ával kapcsolatban kifejtett indokolását is.
- [43] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - az indokolás részbeni megváltoztatásával - a Kp. 121. § (2) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [44] *A helyi adókról szóló törvény 3. § (3) bekezdése szerinti adómentességi nyilatkozat bevallásnak minősül. Az adóbevallás (adatbejelentés) eljárásogi szempontból nem kérelem, hanem az adókötelezettség teljesítésének formája, ezért elkészített benyújtása esetén azt az adóhatóság nem utasíthatja vissza.*

Záró rész

- [45] A Kúria a felperest megillető, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.21.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján megállapított felülvizsgálati perköltség viselésére a Kp. 115. § (2) bekezdése és 99. § (3) bekezdése alkalmazásával, a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest.
- [46] A Kúria felülvizsgálati illeték viselésére vonatkozó rendelkezése az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontján és a Kp. 35. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdésén alapul.
- [47] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2021. február 11.

Dr. Darák Péter sk.a tanács elnöke, Dr. Stefancsik Márta sk. előadó bíró, Dr. Demjén Péter sk. bíró